

CONTE DE NADAL

– Charles Dickens –

Adaptació per a actors de 12 a 18 anys:

Adelaida Frías

www.obresdeteatre.com

15 pàgines

Personatges per ordre d'aparició (mínim 27, màxim 75)

ESCENA 1 (entre 7 i 19 actors)

BOB CRATCHIT (secretari)

EBENEZER SCROOGE

FRED (nebot)

SENYOR(E)S entre 2 i 5

ESPECTRES entre 1 i 10

JACOB MARLEY (soci difunt)

ESCENA 2 (entre 14 i 23 actors)

ESPERIT NADAL PASSAT

EBENEZER NEN i JOVE

GERMANA GRAN d'Ebenezer

SR FEZZIWIG (1er director)

SRA FEZZIWIG

SECRETÀRIA entre 1 i 3

TREBALLADOR entre 1 i 3

BELLE

MARIT

NEN(E)S entre 2 i 3

ÀVIA

CONVIDATS entre 2 i 5

(EBENEZER)

ESCENA 3 (entre 13 i 21 actors)

ESPERIT NADAL PRESENT (EBENEZER)

BOB CRATCHIT

ESPOSA BOB

MARTHA (filla Bob)

PETER (fill Bob)

TINY TIM (fill Bob)

ESPOSA FRED

FILLA FRED

SOGRE FRED

FRED

XAVALS entre 3 i 10

ESCENA 4 (entre 12 i 20 actors)

ESPERIT NADAL FUTUR HOME

2 ESPECTRES

H/ D NEGOCIS entre 2 i 5 (EBENEZER)

VELL JOE

ASSISTENT(A)

BUGADERA

MULLER

VEÏNES entre 3 i 6

Per aconseguir el mínim d'actors, la majoria pot interpretar 2 o més personatges ja que es tracta de papers molt curts i amb temps suficient entre les aparicions per canviar de vestuari. Per aconseguir el màxim d'actors, es pot augmentar el nombre de personatges de grup i repartir el text entre tots. [Al final trobareu una proposta de repartiment de personatges x 27 actors.](#)

Un dormitori amb unes cortines pesades al fons perquè puguin aparèixer els espectres. A un cantó, un llit amb cortinetes que puguin ocultar la persona que hi jeu. A l'altra banda, una tauleta amb un munt de carpetes, un llibre infantil, un bol, un canelobre i un plomall. També, una cadira.

ESCENA 1

Bob Cratchit, el secretari de Scrooge, entra per la dreta amb guants (sense dits) i bufanda (sense abric), amb posat de fred, carregat amb un piló de carpetes. S'atura, indecís.

BOB : — (crida tímidament) **Senyor Scrooge! Senyor Scrooge?**

SCROOGE : — (entra per l'esquerra, de mal humor) **Què passa? Per què crides?**
Es pot saber per què no estàs treballant?

BOB : — (li mostra les carpetes) **He acabat, senyor.**

SCROOGE : — **Acabat? De cap manera; aquí tens més cartes per transcriure.**
(li indica les carpetes que hi ha sobre la taula)

BOB : — **Es que... com que avui és la Nit de Nadal, si fos tan amable...**

SCROOGE : — **Què et penses; que m'escatimaràs hores de feina?**

BOB : — **No és això, senyor! És que tinc fills encara petits i...**

SCROOGE : — **Has d'acabar això a l'hora que sigui. (li posa les carpetes damunt les que ja porta) I treu-te aquesta bufanda tinyosa, fes el favor!**

BOB : — **Disculpi senyor Scrooge, però fa molt de fred en aquell despatxet...**

SCROOGE : — **Saps a quant va el carbó? Ja es nota que no el pagues tu!**

BOB : — **No m'importa passar fred, però li he de fer una petició...**

SCROOGE : — **Si el que pretens és que et pugi el sou, ja et dic que no.**

BOB : — **Senyor, tinc un fill molt malalt i el tractament és molt car.**

SCROOGE : — **Això no és cosa meva. A més, suposo que demà no vindràs, oi?**

BOB : — **És que... demà és Nadal, senyor Scrooge.**

SCROOGE : — Doncs si t'agafes un dia de festa, jo t'he de pagar el mes sencer?

BOB : — Però senyor; només és un dia a l'any...

SCROOGE : — Sí; ja, ja. Doncs demà passat et vull aquí a primera hora, entesos?

Per l'esquerra entra en Fred, el nebot de Scrooge, molt content i afectuós.

FRED : — Bon Nadal, oncle Ebenezer. Bon Nadal, senyor Cratchit.

BOB : — (abaixa el cap, trist) Gràcies, bon Nadal. (es retira i surt per la dreta)

SCROOGE : — (sec) Quina bestiesa. El dia de Nadal ha de ser més bo que un altre?

FRED : — Passava a convidar-te a casa aquesta nit, oncle. Hi serem tots, i tu no hi pots faltar!

SCROOGE : — Això del Nadal és pels rucs. No el celebren mai, jo!

FRED : — Però aquesta nit es passa en família; t'hi esperem, oncle Ebenezer!

SCROOGE : — (amb menyspreu) Bah; amb la família de la teva dona? Au, ves!

FRED : — (alegre) No siguis així; són festes per obrir el cor a l'afecte i a l'alegria, home.

SCROOGE : — Pffff! No em maregis més. Bon dia tinguis. (gest perquè s'esfumi)

FRED : — Bé, no et vull forçar; però si et decideixes a venir, estarem molt contents. Adéu, oncle, fins després, espero! (surt per l'esquerra)

Fred es creua amb tres Senyors i/o Senyores que entren per l'esquerra, i tots se saluden amb el cap en passar.

SENYOR 1 : — Senyor Scrooge, Bon Nadal. Venim a veure'l per demanar-li ajuda.

SENYORA 2 : — Estem reunint diners entre les persones privilegiades com vostè.

SENYORA 3 : — Ens ocupem de la pobra gent que no té recursos per sobreviure .

SCROOGE : — (els fa retrocedir) No penso donar ni un cèntim pels arplegats!

SENYOR 1 : — Però senyor Scrooge, és que viuen sense res! Amb aquest fred!

SCROOGE : — (els fa retrocedir) Doncs que els tanquin als asils! O a les presons!

SENYORA 2 : — Ningú vol anar a un asil, senyor Scrooge. I no mereixen la presó!

SENYOR 3 : — Volem aconseguir que, al menys avui, puguin escalfar-se i menjar.

SCROOGE : — (irònic) Mira que bé; ara jo pagaré perquè es dediquin a mandrejar!

SENYORS : — (alhora) Són persones molt necessitades, senyor!

SCROOGE : — Au, ja n'hi ha prou! Fora d'aquí, pidolaires! (es gira d'esquena)

Els Senyors el saluden tristament amb el cap i surten. Entra el secretari i s'atura, indecís.

BOB : — Ho he acabat tot. És molt tard. Puc marxar, senyor?

Scrooge el mira amb retret i assenteix amb un cop de cap sec. Bob abaixa el cap, i surt ràpid per l'esquerra. Tot remugant, Scrooge es treu l'armilla. Mentre van sonant dotze campanades es posa una bata i gorra de dormir (que hi ha sobre el llit), agafa el bol damunt la tauleta, s'asseu i se'l va bevent. Apareixen uns Fantasmes o Espectres de darrere unes cortines, i fan una petita coreografia intimidant-lo. Scrooge, intenta protegir-se'n i fer-los fora amb el plomall de treure la pols. Quan entra el soci difunt de Scrooge - Jacob Marley- que arrossega unes cadenes, els Fantasmes udolen de manera esgarrifosa i Scrooge es tapa les oïdes, escruixit. De cop i volta torna el silenci; en alçar els ulls es troba cara a cara amb en Jacob i es queda petrificat.

SCROOGE : — Jacob! Com és possible? No estaves mort?

JACOB : — (lúgubre) Mort i ben mort, estimat soci. (el va fent retrocedir)

ESPECTRES : — (alhora) Mort i condemnaat.

JACOB : — Soc una ànima en pena, Ebenezer. I tu també ho seràs.

ESPECTRES : — (alhora) Tu també ho serààs.

Scrooge es posa a tremolar, mentre els Espectres giravolten al seu voltant.

JACOB : — Jo vaig ser mesquí i avariciós, però tu encara ets pitjor.

ESPECTRES : — (alhora) Ho pagaràs amb sofriment. Ho patiràs eternament.

JACOB : — Mai més podré somriure, ni abraçar, ni fer res per ningú!

ESPECTRES : — (alhora) **És massa taaard.**

JACOB : — **Tot és gèlid, tothom m'ignora, és un turment!**

ESPECTRES : — (alhora) **Haver-hi pensat abaaans.**

(...)

Aquest text és un fragment. Si us interessa adquirir-lo sencer, sol·liciteu-lo a

adelaida.delaire@gmail.com